

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 102. Gabrielis Palæotti Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.

§. CII.

A.C. 1597.

Gabrielis Palæotti Cardinalis extremaCiacon. l. c.
p. 979.

Alter erat Gabriel Palæottus Bononiæ anno millesimo quingentesimo vigesimo secundo die quarta Octobris ex nobili genere natus, qui mortuo Patre suo sub Matris cura literis, pietateque imbutus, præter eloquentiam, Juris prudentia tantopere floruit, ut vix vigesimum quartum ætatis suæ annum affecutus per integrum decennium hanc disciplinam summo omnium applausu traderet, atque inter auditores Aldebrandium postea Pontificem Clementem VIII. dictum numeraret: demum in Bononiensi Ecclesia variis beneficiis, non Vasionensi legatione decoratus, ad Majoricensem Episcopatum nominabatur, quem tamen dum ejus humilitas acceptare renuit, illius merita ad ampliora munia eidem aditum parabant, quippe a Paulo IV. Papa sacrae Rotæ Auditor ad Tridentinum Concilium missus, gravissima ibidem negotia expediebat, ab omnibus ob raram pietatem, doctrinam, & singularem ecclesiasticæ administrationis usum plurimi habitus: inde vero reversus anno millesimo quingentesimo sexagesimo quinto die duodecima Martii a Pio IV. Cardinalis Presbyter titulo sanctorum Nerei, & Achil-

lei, & postea sanctorum Joannis, & Pauli renuntiatus, anno sequenti in patria sua Episcopus a Pio V. nominabatur; quapropter Roma mox relicta ad suam Diocesim profectus ibidem Synodum celebravit, saluberrima condidit statuta, scholasque novas pro imbuenda juventute, nec non Clericorum Seminarium Bononiæ erexit, plurimæque alia ad reformandos populi sui mores salutaria instituit, gregisque sui forma factus, totam suam Diæcesim verbo, & exemplo ad pristinum veteris disciplinæ splendorem revocavit: præprimis vero pia in pauperes liberalitate adeo conspicuus erat, ut in exteros etiam pauperes, ægrotos, Religiosos, Moniales, & puellas periclitantes mitis tam profuse ad sublevandam eorum inopiam succurreret, ut a suo Oeconomo admonitus illum increparet, ac deinceps annonam miseris augeret: pariter Caupones serio admonebat, ut peregrinos, pauperesque Sacerdotes, qui forte ad illos diverterent, ad Episcopale Palatium transmitterent, quos ipse laute excipiens cauponibus lucri jacturam compensabat: porro sedente Gregorio XIII. ad titulum sancti Martini in Montibus, & sub Sixto V. ad illum sancti Laurentii in Lucina gradum faciens Congregationi rituum præpositus est, primusque Bononiensis Archiepiscopus

Sæcul. XVI.
A. C. 1597.

Sæcul. XVI. pallio decorabatur, postquam Gregorius
A.C. 1597. XIII. anno millesimo quingentesimo octo-
 gesimo secundo hanc Ecclesiam in Me-
 tropolitanam erexerat: regebat etiam
 Palæottus per biennium Albanensem
 Episcopatum, a quo, cum antea Syno-
 dum ibi celebrasset, ad Sabinensem tran-
 siit: insuper sæpius sancto Carolo Bor-
 romæo Cardinali, cui acceptissimus erat,
 sedulam in pastoralis curæ exercitiis
 operam impendebat, ac Sixti V. tem-
 pore Bononiæ Synodum habebat: motu
 tuo autem hoc Pontifice in proximis
 Patrum comitiis in Gregorio XIV. ut
 vocant, conclavi ad Pontificiam digni-
 tatem eidem nonnisi unicum deerat suf-
 fragium, quam tamen a Papatu repul-
 sam tanta animi tranquillitate ferebat,
 ut suum quoque suffragium illis ipsis,
 qui ei adversabantur, conferre non du-
 bitaret. Tandem postquam sub variis
 Pontificibus præclara Ecclesiæ præsti-
 terat obsequia, Romæ hoc anno die vi-
 gesima quarta Julii calculi doloribus
 consumptus anno ætatis suæ septuage-
 simo quinto placidissime animam Deo
 reddidit, cujus corpus primo Romæ in
 Nationis Bononiensis templo ad san-
 ctum Joannem Evangelistam depositum,
 atque inde Bononiam translatum in sua
 Ecclesia Cathedrali sepultum est, ubi
 Carolus Caprara Bononiensis in ejus
 ex-

*Filluccius in
 elog. Card.
 Thuan hist.
 lib. 100. ad
 ann. 1590.
 p. 393 & l.
 119. p. 817.*

Sæcul. XVI
A.C. 1597.

exequiis eleganti oratione funebri parentabat. Hic idem Cardinalis Ecclesiam suam testamento hæredem ex ascriptiserat, locupletissimam vero suam Bibliothecam ad publicum Canonico- rum, & Cleri usum destinabat, plurimasque sacras ædes restaurans, atque exornans, etiam alia pia loca auxit, dotavitque. Scripsit hic Cardinalis I. Archiepiscopale Bononiense, præter Catalogum Episcoporum Bononiensium. II. Diatribam de nothis, & spuriiis ab eruditissimis maxime commendatam. III. Libros duos de sacris, & profanis imaginibus. IV. Unum de Consistorialibus Consultationibus librum, quem duobus ante obitum annis sacro Collegio nuncupaverat. V. Opusculum de bono senectutis. VI. Historiam de Christi stigmatibus in sacra sindone expressis, quod opus anno millesimo sexcentesimo septimo Duaci prodiit. Præter hæc opera eidem Cardinali plura alia adscribuntur partim typis edita, partim adhuc in scriptis codicibus asservata.

§. CIII.

Alphonsi Ferrariæ Ducis decessus.

Hoc item anno die vigesima septima *Thu. l. 119.*
 Octobris Alphonsus hujus nominis *p. 817.*
 secundus Ferrariæ Dux ex Hercule III. *Spond. ad*
 & Renata Ludovici XII. Filia genitus, *ann. 1597. m*

P 3

annos